

MARIA EN L'ESGLÉSIA

per HANS URS VON BALTHASAR

La realitat de Maria actua en l'Església d'una manera molt discreta, a semblança de la dona en la llar familiar. I la dona no és cap principi abstracte, sinó una persona concreta, ja que tota la seva persona irradia una atmosfera femenina. Vet ací perquè la teologia, a partir de sant Bernat, ha posat de manifest, no sense raó, l'aspecte personal de Maria. Calia subratllar, en efecte, l'autèntic esperit de Maria: un esperit de disponibilitat, de servei, d'humilitat, l'esperit de generositat que vol existir per als altres. Ningú no s'ha preocupat menys que Maria pels propis privilegis. Maria només se n'alegra en la mesura en què serveixen, en l'Església, per al bé dels seus fills.

[...] Per què Maria fou *concebuda sense pecat*? Perquè calia que algú digués a Déu el sí total i ple d'Israel, a fi que la Paraula trobés a la terra un lloc on fer estada per esdevenir home. Maria pronuncià aquest sí amb tota la seva puresa en nom de tots nosaltres, i així ens permeté d'esdevenir germans de Jesús bo i fent la voluntat del Pare del cel. I per què Maria, per posar al món el Fill del Pare, havia de ser verge en la realitat dels fets i no solament en un sentit simbòlic? Perquè calia marcar un començament tot nou en l'acció redemptora de Déu, un començament tan nou com el que va marcar la creació d'Adam. [...] Per què Maria, després de la seva mort, fou assumpta al cel amb el seu cos anticipant així la resurrecció dels morts? Perquè així ens indica on es troba efectivament el lloc vers el qual nosaltres tendim i ens testimfica la salvació de la nostra existència en la seva totalitat, alhora material i espiritual. La *ciutat celestial* vers la qual tendim no existeix solament com una utopia de l'esperit, sinó que existeix realment.

Sense Maria, el cristianisme corre el risc d'esdevenir inhumà. L'Església es torna funcional, perd l'ànima, es transforma en una societat on regna una activitat febrosa, on resulta impossible de refer les forces, on la persona es deshumanitza en la planificació. I com que dins aquest món, fet únicament de força i acció, una ideologia només és reemplaçada per una altra, l'home no hi troba més que la crítica, l'amarguesa, la manca d'amor i, al capdavall, l'enuig.

Sobre la Creu, el Fill donà a la seva Mare un lloc en l'Església dels apòstols, i ella l'ha d'ocupar per sempre. Discretament, la seva maternitat virginal impregna tot aquest espai, li confereix llum, calor, protecció. N'hi ha prou amb un sol dels seus gestos, perquè les nostres mirades es fixin en el Fill. Ella només és serventa, i d'aquesta manera ens revela com és el seu Fill. Així ens pot mostrar com també podem ser, nosaltres, alhora presència activa i servei humil. Perquè l'Església ja era present en Maria, molt abans que els homes fossin instituïts en les seves funcions.